

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमहालक्ष्म्यै नमः

श्रीमद्वेङ्कटाध्वरिविरचिते श्रीलक्ष्मीसहस्रे
॥ शृङ्गारस्तवकः नवमः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमहालक्ष्म्यै नमः

॥ शृङ्गारस्तबकः नवमः ॥

दुर्ज्ञेयमहिमा सा मां क्षीराब्धि दुहिताऽवतात्।
शृङ्गाररससर्वस्वं शेषशैलेश्वरस्य या ॥ 9.1 ॥

विहितस्मरसौरभेण पद्मे
विविधेनाम्ब विलासचेष्टितेन।
अतिविस्मयमादधाति शौरेः
अनुभूताऽपि चिरादपूर्ववत् त्वम् ॥ 9.2 ॥

कमले तव हन्त वीक्षितानां
कुटिलिम्बा कवलीकृतं सदाऽपि।
फणिशैलपतेर्न जातु चेतः
प्रतिघोपज्ञमुपैति वक्रिमाणम् ॥ 9.3 ॥

विषमायुधास्त्रसुषमावहैरहो
तव लोकमातरवलोकविभ्रमैः।
भगवानहीन्द्र नगवास्युपाश्रुते
तरसा मनोज्ञतरसात्त्विकश्रियम् ॥ 9.4 ॥

कलशाब्धिपुत्रि वलशासनादिभिः
निगमैरनादि विगमैरपि स्तुतः।
छलहेतुकेषु कलहेषु केशवः
स भिया तवैकमभियाचते वचः ॥ 9.5 ॥

स्तम्भतः स्वयमवाप सम्भवं
 यः पुरा नरहरिर्हरिप्रिये।
 शम्बराहितविलासडम्बरैः
 स्तम्भमम्ब जनयत्ययं त्वयि ॥ 9.6 ॥

अहारि नेत्रं मम पश्यतोऽनया
 प्रसह्य चोरस्स्थलसक्तयेति किम्।
 प्रतिक्रियायै हरते रतेषु ते
 हरिर्हठादम्बरमम्ब रंहसा ॥ 9.7 ॥

अम्ब त्वमत्यन्तमुदारतोरु -
 चमत्कृतिं दर्शयितुं प्रियाय।
 अभ्यर्थयित्रे भृशमात्मनोऽपि
 कुचेलमित्राय ददासि चेलम् ॥ 9.8 ॥

बहिस्त्वालीवर्गस्तव नवरतौ देवि हरिणा
 करग्राहोन्मीलद्वलयरव शुश्रूषुरुषितः।
 प्रियस्पर्शानन्दोन्मिषित भवतीहासनिभृतैः
 कलध्वानोपेतैः कनकवलयैर्वञ्चित इव ॥ 9.9 ॥

हठात् क्रीडायुद्धे हरिसखि भवत्याः कचभरे
 गृहीते कान्तेन ग्रहिलहृदयः काममदयः।
 मनोजन्मा मर्माविधमथ गलत्पुष्पकपटात्
 अवर्षद् बाणौघं प्रसभमुपरिष्टान्मधुरिपोः ॥ 9.10 ॥

आख्यया च महसा हरेः कर -
 स्पर्शनेन मृदितः पयोधरः।
 देवि विक्षिपति ते स्रगुद्गलत्
 पुष्पमौक्तिकमयान् पयः कणान् ॥ 9.11 ॥

सरभसपरिरिप्सासम्भ्रमोच्छूनपीन -
 स्तनशिथिलितबन्धा मञ्जुला कञ्चुकी ते।
 अतनुसमरकेलावप्रयत्नात्प्रियेण
 द्रुततरमपनीता दुग्धसिन्धोस्तनूजे ॥ 9.12 ॥

हरति तदिदमुच्चैर्हन्त चक्रावलेपं
 दिशति जननि खेदं मध्यदेशस्य चेति।
 मदनयुधि कराभ्यां मर्दितं युग्ममेतत्
 कुचधरणिभृतोस्ते कुप्यतेवाच्युतेन ॥ 9.13 ॥

कठिनमुखनखक्षतानि शौरेः
 करयुगनिर्दयमर्दनानि चास्य।
 भगवति सहमानयोः प्रकामं
 तव कुचयोरुचितं क्षमाधरत्वम् ॥ 9.14 ॥

भीतं शीतकराद्रथाङ्गमिथुनं नित्यानुषत्त्याशया
 मातर्व्यातत तावकस्तनजनिं मानात् पुनश्चन्द्रमाः।
 त्वत्प्राणेशनखात्मना कृतजनिस्तत्र प्रदत्ते क्षतं
 वैरं हन्त विरोधिनाः किल मिथो जन्मान्तरेऽप्यक्षतम् ॥ 9.15 ॥

सन्त्यज्य सुन्दरि सुदर्शनपाञ्चजन्या -
 द्येकेन कण्ठमितरेण करद्वयेन।
 सङ्गृह्यतस्तव कुचौ च मदम्ब शौरेः
 नो शङ्खचक्रधरता विरता रतेऽपि ॥ 9.16 ॥

भावत्कमाचरति देवि हरावपूर्वं
 पाणिग्रहं विजनकेलिगृहं प्रविश्य।
 लाजायितं विमृदितस्तन लोलहार -
 व्याकीर्ण मौक्तिकचयैर्ज्वलति स्मराग्रौ ॥ 9.17 ॥

पञ्चायुधान्यपि विहाय तवाङ्गकेषु
 सञ्चारयन् स चतुरश्चतुरः स्वहस्तान्।
 कञ्जालये कथमहो मधुकैटभारिः
 पञ्चायुधाजिमपि हर्षभरादकार्षीत् ॥ 9.18 ॥

क्रीडारणे तव कृतापजयः स्मरेण
 सन्त्याजितेष्वपि च शार्ङ्गमुखायुधेषु।
 कल्याणि कंसदमनः कमले विचित्रं
 उत्तुङ्ग चापलतया ननु योजितोऽभूत् ॥ 9.19 ॥

उपमर्दितयोरुरोजयोस्ते
 दयिताश्लेषदशासु मौक्तिकानाम्।
 नवचन्दनरेणुनिर्विशेषं
 परिणामं प्रतिपेदिरे परागाः ॥ 9.20 ॥

मायावादैस्तव तु वशिते देवि मध्वार्तिकारि -
 ण्यङ्गाभ्यां वां विघटितमभूद् द्वैतमालिङ्गनेषु।
 आभिर्मुक्तावलिभिरचिरादाश्रितं निर्गुणत्वं
 व्यक्ता चान्तःकरणहरणात् तादृगानन्दपूर्तिः ॥ 9.21 ॥

जलजायतने समस्तनाग -
 प्रवरप्रौढनिबन्धनश्रमेण।
 प्रियपाणिनियन्त्रणोचिताया -
 स्तव कण्ठादुदितास्तदा सुशब्दाः ॥ 9.22 ॥

योगे पयोधितनये युवयोस्तदानीं
 शम्पालताजलदयोरिव संप्रवृत्ते।
 उज्जृम्भितातनुशुभाशुगवेगनीता
 युक्तं श्रमाम्बुकणिकामयवृष्टिरासीत् ॥ 9.23 ॥

चलद्गुणेष्वत्र पयोधिजाते -
 प्वत्रासमुक्तावलिषु प्रकम्पः।
 रमे सदा राजकराप्तनाना -
 हारेषु युक्तोऽतनुयुद्धकाले ॥ 9.24 ॥

गाढं श्लिष्यति माधवे सकुतुकं क्रीडावनीं त्वां तदा
 युक्तं चम्पकगर्भसौरभशुभैरस्पन्दि मन्दानिलैः।
 राजीवोपरि पर्यपाति सहसा लोलैरलीनां कुलैः
 आसीदम्ब कदम्बगोलनिचयो यस्मादतो विस्मयः ॥ 9.25 ॥

प्रसभमरुणबिम्बं ग्रस्तमासीदकस्मात्
 परिपतितमुङ्गनां पङ्क्तिभिर्मेरुशृङ्गात्।
 अपि तिमिरवृताऽभूदिन्दिरे चन्द्ररेखा
 तव च मधुजितश्च द्वन्द्वयुद्धे प्रवृद्धे ॥ 9.26 ॥

वपुषि मृदुतमे ते वेदना मा जनीति
 प्रतिशमयिषताऽपि प्रेयसा माधवेन।
 विपुलपुलकपाली विश्वमातः त्वदङ्गे
 तव दृढपरिरम्भात् स्वैरमुन्मेमिषीति ॥ 9.27 ॥

मधुमथनमनः प्रहर्षहेतोः
 मनसिजयज्ञमनेकधा विधाय।
 ध्रुवमवभृथमज्जनं भवत्या
 जननि कृतं शुचिभिः श्रमाम्बुपूरैः ॥ 9.28 ॥

सायासायाः सुरतविरतौ कान्त बाहान्तराळे
 विन्यस्यास्यं तव भगवति स्वापसौख्यं भजन्त्याः।
 फालोत्पन्न श्रमजलमिषच्चित्रकप्रस्रुतोऽस्मिन्
 श्रीवत्सोऽन्यः स भवतु रमे यस्तु कस्तूरिबिन्दुः ॥ 9.29 ॥

सञ्जातं नयनयुगे निरञ्जनत्वं
 नीरागः स्फुटमभवत् तवाधरोऽपि।
 सम्पन्ना जननि कचेऽपि बन्धमुक्तिः
 सानन्दं रहसि हरेरुपासनेन ॥ 9.30 ॥

मलयमुकुटी वाटीपाटीर कोटरनाटिनः
 सरसिज मधुस्यन्दामन्दाऽघमर्षणहर्षिणः।
 तव रतिभवं लुम्पन्त्यम्ब श्रमं शयनीभवत् -
 फणिपतिभिया मन्दं मन्दं चरन्त इवानिलाः ॥ 9.31 ॥

वनजनिलये वारिक्रीडादशासु दशानन -
 द्विषि तव शनैरातन्वाने कुचे नखचेष्टितम्।
 क्षुभितमनसा दत्ता नाथे त्वया शफरीभिया
 सरभसपरीरम्भारम्भा जयन्ति निरन्तराः ॥ 9.32 ॥

सरसिजवने संलीनायाः सकौतुकमिन्दिरे
 सलिलविहतौ शौरेर्लोलेक्षणस्य मुखस्य ते।
 अलिकवलितालोलश्यामालकस्य सरोरुहात्
 अलिकवलिताच्छैवालाढ्यादभून्न भिदाग्रहः ॥ 9.33 ॥

युगपदहिमहीभृत्युन्मिषन्तं समन्ताद्
 ऋतुगणमपि कृत्स्नं निर्विशन्निर्विशङ्कः।
 सह विहरति लीलालाभवत्या भवत्या
 मम जननि मुकुन्दो मञ्जुवल्लीगृहेषु ॥ 9.34 ॥

कुसुमशरधनुर्ज्या तुङ्गटङ्कारशङ्का -
 करमधुकरसङ्घारब्ध झङ्कारहृद्यान्।
 फणिगिरिवनदेशान् पद्मनाभः स पद्मे
 सफलयति गभीरैस्त्वत्सहायो विहारैः ॥ 9.35 ॥

साकं लोकपतिस्त्वया विहरते काकोदराद्रौ रमे
 सूनेषोरवने वने नयनयोरानन्दने चान्दने।
 शम्पाश्लिष्टनवाम्बुदभ्रमजुषामङ्गे चिरं केकिनां
 नृत्ताडम्बरनुन्नपन्नगतया निर्दोषमन्दानिले ॥ 9.36 ॥

कान्तो रन्तुमनास्त्वया सह रमे कामेन मुह्यन् हरिः
 श्यामां केळिवनीममंस्त रजनीं दूरीकृतार्कद्युतिम्।
 सन्ध्यारागमगेषु पल्लवगणं तत्कोरकांस्तारका -
 प्यन्तः सन्तमसं लसन्मधुकरश्रेणीं च नाणीयसीम् ॥ 9.37 ॥

त्वन्नाथाख्या वहनविशदीभूततद्वास्यदाढ्यं
 किञ्चित्कृत्या कलयितुमिवाकाङ्क्षता माधवेन।
 पत्या साकं प्रणयकलहं तावकं छेत्तुकामे
 कामे देवि स्वयमुपवने तन्यते बाणदानम् ॥ 9.38 ॥

सोऽयं गायन् स्मरमनुमलिः शश्वदव्यादभव्यात्
 सम्पश्यन्ती यमिह कबरीसौरभादापतन्तम्।
 जातोद्वेगा जगदधिभुवे चित्रमप्रार्थितापि
 स्वैरं दत्से सरभसपरीरम्भमम्भोधिकन्ये ॥ 9.39 ॥

मन्दं मन्दं वृषगिरितटीं स्वैरमाटीकमानः
 खेलं खेलं विमलहरिणाङ्गानने काननेषु।
 ग्राहं ग्राहं मृदुसुमनसः कौतुकी कैटभारिः
 वारं वारं तव वितनुते देवि मूर्धाभिषेकम् ॥ 9.40 ॥

रागेणोपर्यनिशमुषितं पुष्पवत्या लतायाः
 प्रीत्या गृह्णन् कमपि कुतुकी पल्लवं फुल्लवक्त्रः।
 सान्द्रामोदं चिकुरसुमनः सन्निधानेन नीत्वा
 शार्ङ्गी हन्त श्रुतिशिरसि ते स्थापयत्यधिकन्ये ॥ 9.41 ॥

दत्ते मातस्तव किल मुखे पाणिना दुर्निवार -
 स्वेदेनासौ कमपि तिलकं कौतुकी श्रीनिवासः।
 त्वं तु स्वेदस्रुतिविघटित स्थानविन्यासमेनं
 वीक्ष्यादर्शं हससि दयितं मोघ यत्नं विदग्धा ॥ 9.42 ॥

शेषक्षमाभूत्तटवनचर श्यामजीमूतसङ्घे
 संलीय त्वां भ्रमयति हरिः कल्पिताभेदमोहः।
 तस्मिन् विद्युत्पटलजटिले तं विचेतुं विशन्त्या
 व्यावृत्तिं ते विशदमविदन् स स्वयं वञ्चितोऽभूत् ॥ 9.43 ॥

बाले देहि पयोधरं करयुगे प्रावृट् त्वया याच्यताम्
 आश्लेषाभिरुचिं विधेहि न शशी तस्यास्मि किन्तु स्वसा।
 आस्तामुत्तरमेतदीदृगधरं याचामि वाचा स्वयं
 नास्त्यर्थोऽधरयाञ्जयेति चटुभिः पद्मे धिनोषि प्रियम् ॥ 9.44 ॥

पश्चादुपेत्य परिहासकृते कराभ्यां
 दृष्टी तवाम्ब विपुले स्थगयन् सशेषम्।
 पाणिद्वयं मम न कृत्स्न पिधानकेलौ
 पर्याप्तमित्यहिगिरेः पतिरेति लज्जाम् ॥ 9.45 ॥

तव लोकमातरवलोक वागुरा
 मृगजाल दृष्टियुगजाड्यकृद्गुणा।
 ननु भाति चित्रमनुभावमाश्रिता
 हरिणाऽपि तत्र हरिणायितं ततः ॥ 9.46 ॥

स्मितचन्द्रिकया कयाऽपि देवि
 स्मरसंवृद्धिपुषा सदोन्मिषन्त्या।
 मधुसूदनमानसेन्दुकान्ते
 द्रवतां चन्द्रमसः स्वसस्तनोषि ॥ 9.47 ॥

तव स्तनं शैलघनं विनोदात्
 प्रसह्य गृह्णन् प्रभुरब्धिकन्ये ।
 पुरा मुरारिः स्वकरोद्धृतस्य
 गोवर्धनस्य स्मृतवान् महाद्रेः ॥ 9.48 ॥

वल्ली तमालमिव विद्युदिवाम्बुवाहं
 माहेन्द्रनीलभवनं मणिदीपिकेव ।
 इन्दोः कलेव गगणाङ्गणमिन्दिरे त्वम्
 आश्लिष्य शौरिमयसे महतीमभिख्याम् ॥ 9.49 ॥

मदनतरुपल्लवानां
 मधुसूदनमानसालिकुसुमानाम् ।
 तत्कृततपः फलानां
 तव ललितानां तु जननि कः स्तोता ॥ 9.50 ॥

॥ इति श्रीमद्वेङ्कटाध्वरिविरचिते श्रीलक्ष्मीसहस्रे शृङ्गारस्तवकः नवमः ॥